

**21 septembrie 2022**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, precum și a recursului ordinar suplimentar declarat de către avocatul acestuia, Pînzaru Dorin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Lavricov Victor xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

*Prima instanță: 24.02.2020 – 05.04.2021;*

*Instanța de apel: 26.04.2021 – 15.12.2021;*

*Instanța de recurs: 12.04.2022 – 21.09.2022.*

**a c o n s t a t a t:**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală*, Lavricov Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.186 alin.(1) Cod penal, la 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.186 alin.(1) Cod penal, la 3 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita

- anumite activități ce țin de manipularea drogurilor pe un termen de 3 ani;
- în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod Penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
  - în baza art.186 alin.(2) lit. b), d) Cod Penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
  - în baza art.361 alin.(1) Cod Penal, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în baza art.217 alin.(2) Cod penal, fost încetat procesul penal în privința inculpatului, din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea lui la răspundere penală.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Lavricov Victor sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități ce țin de manipularea drogurilor pe un termen de 3 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Lavricov Victor în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 2 800 lei.

**2.** Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Lavricov Victor în perioada 15.09.2019, ora 22:00 min. - 16.09.2019 ora 07:00 min., având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. xxx din mun. Chișinău, prin acces liber a pătruns în interiorul blocului de locuit, de unde pe ascuns de la etajul nr.3, din hol a sustras o bicicleta de model „Intenzo Delta”, de culoare roșu închis ce aparține cet. Șevciuc Silvia xxx, la preț de 2 500 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal - „*Furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

**2.1.** Tot el, în perioada 15.09.2019, ora 19:00 min. - 16.09.2019 ora 06:30 min., având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. xxx, din mun. Chișinău, prin acces liber a pătruns în interiorul blocului de locuit, de unde pe ascuns de la etajul nr.3, din hol a sustras o bicicleta de model „Confort Speed”, de culoare roșu închis ce aparține cet. Ciorici Simion xxx, la preț de 2000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. d) Cod penal - „*Furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

**2.2.** Tot el, în perioada 13.07.2019, ora 14:00 min-15.07.2019 ora 09:50 min., acționând cu intenție directă, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană nestabilită de organul de urmărire penală, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se pe teritoriul Complexului Memorial Eternitate, amplasat pe str. xxx, mun. Chișinău, folosindu-se de faptul că nu sunt observați de careva persoane, tainic au sustras de pe suporturi din granit negru, două coroane din bronz în formă de cerc la preț de 6 144 lei pentru fiecare, în rezultat cauzând Ministerului Apărării al Republicii Moldova, un prejudiciu

material în proporții considerabile în sumă totală de 12 288 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal - „*Furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, după indici calificativi, săvârșit de două persoane*”.

**2.3.** Tot el, pe 25 noiembrie 2019, aproximativ la ora 22:00, aflându-se în ograda blocurilor locative de pe adresa mun. Chișinău, str. xxx, s-a apropiat de Scutaru Ion și i-a aplicat o lovitură în regiunea din spate a capului, cauzându-i potrivit Raportului de constatare cu nr. 201902P3963 din 26 noiembrie 2019, excoriații la nivelul feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Continuând acțiunile infracționale, a sustras în mod deschis de la Scutaru Ion, un lăntișor din aur cu masa de 14 gr., la preț de 14 000 lei, un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi 5+”, de culoare neagră, cu nr. de IMEI 1:868947032117502 și IMEI 2: 868947032117510, la preț de 3 500 lei, în care se afla cartela SIM cu nr.076038554, o cheie de la automobilul de model „Volkswagen Transporter 4” la preț de 2 000 lei și mijloace bănești în sumă de 200 lei.

Ulterior, cu bunurile sustrate, inculpatul a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Scutaru Ion o daună materială în proporții considerabile în sumă de 19 700 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal - „*Jaful, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune materiale în proporții considerabile*”.

**2.4.** Tot el, în perioada 06.04.2020 ora 10:00- 08.04.2020 ora 09:30, având scopul sustragerii bunurilor alte persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, prin metode necunoscute, a intrat în scara nr.14 a blocului de locuit de pe str. xxx, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras o bicicletă de model „Author Solutions”, de culoare sur închis, la preț de 7 500 lei, care aparține lui Lozinschi Alexandru, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal - „*furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*”.

**2.5.** Tot el, pe 11.05.2020, aproximativ la ora 23:50 min., având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber, a pătruns la etajul nr. 8, scara nr.3 a blocului locativ situat în municipiul Chișinău, str. xxx, unde asigurându-se că acțiunile sale rămân neobservate, a sustras pe ascuns bicicleta de model “Skoda Cross” de culoare albă combinată cu verde, la preț de 5 000,00 lei, ce îi aparține lui Vetrici Petru.

Astfel, prin fapta dată, i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în mărime de 5 000 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

**2.6.** Tot el, pe 02.03.2020, aproximativ la ora 12:00 min., prin acces liber, fiind invitat de către Radu Gheorghe la el acasă să-i dea produse alimentare, deoarece cunoștea că situația financiară a lui Lavricov Victor era dificilă, acesta a intrat cu permisiunea lui Radu Ghenadie în domiciliul situat în or. Strășeni, str. xxx, care aparține ultimului, după care Radu Ghenadie i-a dat într-o sacoșă produse alimentare și au mai servit băuturi alcoolice. Inculpatul, profitând că Radu Gheorghe era în stare de ebrietate și adormise, a sustras pe ascuns din domiciliul acestuia un televizor de model „Vesta” de culoare neagră cu dimensiunile de aproximativ 60 cm x 80 cm la preț de 2 000 lei și o șurubelniță electrică nefuncțională, de culoare albastru-închis de model necunoscut care se afla într-un cheis de culoare gri, la preț de 200 lei cauzându-i părții vătămate Radu Ghenadie o pagubă materială în valoare de 2 200 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal - „*Furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*”

**2.7.** Tot el, în perioada de timp 08.04.2020-17.04.2020, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns prin acces liber, în gospodăria situată în or. Strășeni, str. xxx care aparține cet. Vlasov Dumitru, de unde a sustras un repercutor de model „Dexer-Power” de culoare albastru închis, la preț de 100 de lei, ușa de la subsolul garajului nefinisat din metal nevopsită cu dimensiunile de 1,30 m x 1,60 m. la prețul de 2 000 lei, șase bare metalice cu lungimea de 6 m și diametrul de 16 mm, prețul unui metru fiind de 15 lei, în valoare de 540 lei, 4 bare metalice cu lungimea de 6 m și diametrul de 12 mm, costul unui metru fiind de 10 lei, în valoare de 240 lei.

În rezultatul comiterii furtului părții vătămate Vlasov Dumitru i-a fost cauzată o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 3 780 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal - „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

**2.8.** Tot el, Lavricov Victor, începând cu o perioadă de timp nestabilă de organul de urmărire penală și până la data de 05.03.2020, urmărind scopul păstrării și consumului de droguri, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoscând cu certitudine că păstrarea drogurilor este interzisă, acționând cu intenție directă, a păstrat în gospodăria situată în mun. Strășeni, str. xxx, ilegal și fără scop de înstrăinare, substanța solidă cu aspect de praf și bulgări de culoare albă, în cantitate totală de 1,627 g., care a fost depistată și ridicată la 05.03.2020 în rezultatul efectuării cercetării la fața locului la adresa indicată de către angajații Inspectoratului de Poliție Strășeni.

Conform Raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/-I-R-1061 din

23.04.2020 sa constatat că, substanța solidă cu aspect de praf și bulgări de culoare albă, ridicată la 16.09.2019, în rezultatul 6 efectuării cercetării la fața locului la domiciliul temporar a lui Lavricov Victor amplasat în mun. Strășeni, str. Muzicescu 20, reprezintă PVP (apirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante- PVP (a-pirrolidinovalerophenone), constituie 1,627 g. ceea ce conform tabelului I, al „Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobate prin Hotărârea de Guvern nr.79 din 23.01.2006, se consideră a fi proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal - *„Păstrarea ilegală a drogurilor săvârșită în proporție deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”*.

**2.9.** Tot el, având intenția confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, a recurs intenționat la uzul de fals și aflându-se în mun. Strășeni, la 05.02.2020 s-a prezentat la sucursala nr. 40 a SRL „Sebo Credit”, situată în mun. Strășeni str. xxx și a solicitat un credit contractat online, prezentând buletinul de identitate provizoriu cu seria BP 00148731, care conform certificatului eliberat de către Agenția Servicii Publice, a fost eliberat de către Registrul de Stat al Populației la 05.02.2020 lui Lavricov Victor xxx născut la 04.08.1983 în or. Strășeni, IDNP 2004033017073, cu motivul „eliberarea BP pe perioada confecționării buletinului de identitate declarat, pierdut” și care la momentul prezentării avea urme vizibile de modificare a conținutului și anume modificări scripturale la rubrica prenume, data nașterii și codul numeric personal.

Pe baza stării de fapt expuse, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod penal - *„Deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații”*.

**2.10.** Tot el, în noaptea spre 06.04.2020, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, prevăzând urmările ei prejudiciabile, a admis în mod conștient survenirea acestor urmări, în timp ce se afla în mun. Strășeni a pătruns pe teritoriul gospodăriei amplasate în mun. Strășeni str. xxx, care aparține lui Voinovan Victoria, de unde, în mod tainic a sustras 32 rânghi metalice cu lungimea de 6 metri și anume; 7 rânghi metalice cu diametrul de 8 mm, cu lungimea de 6 m la prețul de 27,4 lei bucata; 17 rânghi metalice eu diametrul de 12 mm cu lungimea de 6 m, la prețul de 58 lei bucata și 8 rânghi metalice cu diametrul de 16 mm, cu lungimea de 6 metri la prețul de 103,61 lei bucata, fapt confirmat prin factura fiscală nr.IM2248024 din 25 martie 2020.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal - *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

**2.11.** Tot el, împreună și de comun acord cu persoana în privința căreia

cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, la 16 noiembrie 2019, aproximativ la ora 06:55, pentru realizarea scopului infracțional propriu, profitând de faptul că acțiunile acestuia rămân neobservate de către terți, în timp ce se aflau pe șos. xxx, mun. Chișinău, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, prin acces liber, au pătruns în scara blocului locativ de pe adresa sus menționată, de unde au sustras o bicicletă de model „Rocket Rider”, de culoare neagră la preț de 2 500 lei, care aparține lui Crețu Vladimir, după care cu bunul sustras au părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i în rezultat părții vătămate daune materiale în proporții mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal - „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

**2.12.** Prin rechizitoriu, inculpatul se învinuiește în aceea că, începând cu o perioadă de timp nestabilită de organul de urmărire penală și până la data de 05.03.2020, urmărind scopul păstrării și consumului de droguri, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, cunoscând cu certitudine că păstrarea drogurilor este interzisă, acționând cu intenție directă, a păstrat în gospodăria situată în mun. Strășeni, str. xxx, ilegal și fără scop de înstrăinare, masa vegetală cu miros specific în cantitate totală de 3,75 g., care a fost depistată și ridicată la 05.03.2020 în rezultatul efectuării cercetării la fața locului la adresa indicată de către angajații Inspectoratului de Poliție Strășeni.

Conform Raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/-I-R-1061 din 23.04.2020, s-a constatat că, masa vegetală uscată, de culoare verde, ridicată la 05.03.2020 în rezultatul efectuării cercetării la fața locului la domiciliul temporar a lui Lavricov Victor amplasat în mun. Strășeni, str. xxx, reprezintă substanță stupefiantă marijuană.

Cantitatea substanței stupefiate, marijuană, constituie 3,75 g. (masă uscată) ceea ce conform tabelului I, al ”Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobate prin Hotărârea de Guvern nr.79 din 23.01.2006, se consideră a fi proporție mari.

Astfel, potrivit rechizitoriului, pe baza stării de fapt expuse mai sus, procurorul a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal - „*Păstrarea ilegală a drogurilor săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare*”.

**3. Inculpatul** a contestat cu apel sentința, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea apelului, a indicat că, regretă sincer cele comise.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, apelul declarat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea dispozițiilor sentinței primei instanțe.

**4.1.** În motivarea soluției sale, analizând materialele cauzei în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel, a constatat că, instanța de fond a

îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364<sup>1</sup> alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

De asemenea, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului.

Referitor la stabilirea pedepsei penale inculpatului, instanța de apel a reținut că, conform art.61 alin.(2) Cod penal - pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Potrivit alin.(2) al aceeași norme - *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Luând ca bază prevederile legale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure* și *de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

**4.2.** Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii.

La fel, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a concluzionat că, în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse prin prisma art.84 alin.(1) Cod penal, sub

formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

În final, instanța de apel a respins argumentele inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde or, inculpatul nu este la prima sa abatere de la lege, acesta anterior a comis alte infracțiuni, inclusiv similare, fiind condamnat la pedepse mai blânde, însă toate acestea au fost ignorate de inculpat, care ulterior a comis din nou mai multe infracțiuni de sustragere a averii altei persoane, inclusiv prin jaf cu agravantele respective.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția și a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal

**5. Inculpatul** a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând încetarea procesului penal și aplicarea în privința acestuia Legea nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În motivarea recursului a invocat că, recunoaște integral vinovăția și se căiește sincer de faptele comise. Totodată, a solicitat instanței de recurs de a lua în considerație la individualizarea pedepsei circumstanțele familiare și anume faptul că mama acestuia este pensionară, locuiește singură, iar starea de sănătatea a acesteia necesită îngrijire.

**5.1. Avocatul Pînzaru Dorian în numele inculpatului** a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea acesteia și rejudecarea cauzei.

În motivarea recursului avocatul a invocat că, inculpatul a specificat în cadrul urmăririi penale că împreună cu el a participat încă o persoană, pe care organul de urmărire penală nu a identificat-o, nu a identificat rolul acesteia, comiterea infracțiunii, cine din ei a sustras coroanele de bronz, cine a vândut aceste coroane, însuși Lavricov Victor sau a doua persoană.

La fel, apărarea a apreciat critic constatările instanței de apel precum că, instanța de fond justificat a conchis că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul a comis mai multe infracțiuni cu intenție, deși acesta nu este la prima sa abatere de la lege, fapt ce denotă că, cele comise nu constituie un incident în biografia acestuia.

A mai constatat apărarea că, instanța de apel nici nu a intrat în esența cauzei, sa limitat doar la citarea materialelor pe marginea apelului declarant.

La fel, acesta a ignorat prevederile art.414 Cod de procedură penală, decizia contestată fiind abstractă, iluzorie, care nu corespunde legislației naționale, tratatelor și jurisprudenței internaționale, or pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră, generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

**6.** În conformitate cu art.431 alin.(1) pct. 1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor declarate menționând că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibile.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

*7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Pînzaru Dorin în numele inculpatului.*

Potrivit art.432 alin.(2) pct. 2) Cod de procedură penală, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, instanța de recurs este în drept să decidă inadmisibilitatea în cazul în care recursul este declarat peste termen.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Se reține că, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel în cauza penală privindu-l pe Lavricov Victor, a fost pronunțat la 15 decembrie 2021 în prezența inculpatului (f.d.40, vol. XIII), ultimul fiind notificat că pronunțarea integrală a deciziei va avea loc pe data de 16 februarie 2022, ora 14:00.

Ulterior, la 16 februarie 2022, în lipsa inculpatului notificat, a fost pronunțată integral decizia instanței de apel, iar la 31 martie 2022 copia deciziei motivate a fost expediată inculpatului (f.d.72, vol. XIII).

Astfel, Colegiul penal menționează că, potrivit prevederilor art.422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel, curge de la data pronunțării acesteia.

Colegiul penal reține că, la 14 iunie 2022, conform ștampilei Secției documentare procesuală a cauzelor penale din cadrul Curții Supreme de Justiție, avocatul Pînzaru Dorian în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, evident peste termenul legal de declarare a recursului ordinar prevăzut de lege, fără a solicita repunerea în termen și fără a invoca argumente întemeiate privind depunerea tardivă a recursului. Termenul de recurs este unul absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, recursul ordinar declarat la data de 14 iunie 2022 de către avocatul Pînzaru Dorian în numele inculpatului, împotriva deciziei instanței de apel din 15 decembrie 2021, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen. În plus, Colegiul penal evidențiază că, mandatul anexat la materialele cauzei este datat cu 14 februarie 2022, iar potrivit acestuia Contractul de asistență juridică a fost încheiat în anul 2021 (f.d.104, Vol. XIII).

Mai mult, Colegiul penal notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului/recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă a deciziei și ar leza, principiul securității raporturilor juridice.

În hotărârea CtEDO pronunțată în cauza Ponomariov vs Ucraina (03 aprilie 2008) Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe noi descoperite, ci de

redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza Bodiu vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr.7516/10), în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art.6§1 CEDO.

#### *7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpat.*

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal reține că, recurentul nu invocă careva temeieri prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, critica din recurs referind-u-se la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod penal, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că, instanțele de fond au stabilit o pedeapsă prea aspră și că ar urma să fie aplicată legea privind amnistia.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că, acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecătii.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în

Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75, Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunilor săvârșite - care se atribuie la categoria celor mai puțin grave și grave, de personalitatea acestuia - care nu este la prima abatere de la lege, fiind anterior condamnat, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite cu intenție, precum și că a săvârșit infracțiuni similare, de faptul că se caracterizează din punct de vedere nesatisfăcător.

Totodată, Colegiul penal menționează că, cauza a fost examinată în baza art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, inculpatul a recunoscut integral vinovăția, iar instanțele ierarhic inferioare la emiterea hotărârilor au ținut cont și de prevederile art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Mai mult, faptul că Lavricov Victor a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer de cele comise, nu constituie circumstanțe privind aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea fixată de prima instanță și menținută de instanța de apel. Astfel, aceste circumstanțe au fost luate în considerație de către instanțele ierarhic inferioare la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, grație cărora inculpatul a beneficiat de reducerea pedepsei.

În succesiunea celor relatate, Colegiul penal notează că, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

Cu referire la solicitarea inculpatului V. Lavricov privind aplicarea amnistiei, reiterând prevederile art.art.415 alin.(3), 418 alin.(6), 466 alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că inculpatul figurant în cauza penală, odată cu adoptarea hotărârii instanței de apel capătă statut de condamnat. În asemenea circumstanțe, coroborate cu actele normative sus indicate, întru examinarea aplicării prevederilor Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, inculpatul urmează a se adresa în instanța de judecată în conformitate cu prevederile art.469 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală.

În plus, se reține că, motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Mai mult, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate

de recurent, Colegiul penal atestă că, instanțele de fond s-au expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâri, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și-o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza *Van de Hurk v. Olanda*, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kossler v. Franța*, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

#### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Lavricov Victor xxx*, pe motiv că recursul inculpatului este vădit neîntemeiat, iar recursul suplimentar al avocatului Pînzaru Dorin în numele inculpatului este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 24 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie